

Jaro

1 1 1 2 3 3 3 2 2 1 ② 1 4x

My če - ka - li ja - ro a za - tím při - šel mráz,
tak straš - li - vou zi - mu ne - po - znal ni - kdo znás,
z těž - kých čer - ných mra - ků se stá - le sy - pal sních,
a vá - ni - ce sí - lí v po - ry - vech le - do - vých.

Zchý - ší dře - vo mi - zí a mou - ka u - bý - vá,
zvěř zo - kol - ních le - sů nám stá - la u dve - ří

do sý - pek se ra - děj už ni - kdo ne - di - vá,
a hla - do - vý ptá - cí při -

lét - li za zvě - ří a stá - le blíž

2. Pak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašený soused na okno zaklepal,
můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, doktor snad poradí.

Půjčil jsem mu koně a když sedlo zapínal,
dříve než se rozjel, jsem ho ještě varoval,
nejezdí naší zkratkou, je tam velký sráz,
a v téhleté bouři tam snadno zlámeš vaz,
tak neriskuj.

3. Na to chmurné ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám,
trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.

Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych té noci nejel ani sám.
Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem,
já kloubouk sňal